

28 LIS 2025 IZVJEŠTAJ

LANA JANJANIN U LISINSKOM

Glazbene posvete, intima, sjeta i toplina na predstavljanju novog albuma

MARTINA BRATIĆ

Foto: KDVL

SHARE

DISKOGRAFIJA

CROATIA RECORDS

LISINSKI SRIJEDOM

"ZA NAS"

VORTEX STRINGS

LANA JANJANIN

JAZZ

U sklopu programa *Lisinski srijedom*, 15. je listopada mala dvorana Vatroslav Lisinski bila domaćinom prvog koncertnog predstavljanja novog autorskog albuma pjevačice, skladateljice i aranžerke Lane Janjanin.

Album naslova *Za nas* nastao je kao svojevrsan „dug“ njezinu izdavaču – Croatia Recordsu, a već je tad, prije osam godina, dogovoreno da će album biti snimljen na hrvatskom jeziku – popriličan izazov jazzerima, koji razmišljaju i sanjaju na engleskom. Presjek različitih životnih fazâ, epizodâ, verzijâ same Lane Janjanin čini smislen i osoban okvir albuma. Pjesme tako nastaju na sjecištu testimonijalnog, promatračkog, pa i angažiranog izraza, uz raskošan izbor žanrova – od jaza i popa, preko soula i klasičnih utjecaja, do filmske, gotovo orkestralne zvučnosti.

Foto: KDVL

Ova autorska koncertna večer otvorena je iznimno energičnom izvedbom pjesme *Ako me ne možeš ti*. Riječ je o možda najčišćem pop trenutku albuma, prožetom soulom i funkcom, no verzija je te večeri bila znatno žešća od studijske – manje uglađena, više oštra. Unatoč dobroj ideji da se koncert otpočne s praskom, dojam je, nažalost, narušila prenaglašena glasnoća – zvučna je slika bila zasićena, a tekst teško razumljiv. Pojačala i mikrofoni bili su previše otvoreni, truba i prateći vokali (Ajda Stina Turek i Joliette Anžlovar) istaknuti više nego što prostor male dvorane može podnijeti.

Umjesto da posluži kao *jumpy* uvertira u, kasnije, intimniji, suptilniji zvuk albuma, početak je zazvučao tako da je bilo potrebno neko vrijeme da se uho „temperira“ na postavljeni intenzitet zvuka. Ipak, ono što je od početka bilo jasno bila je činjenica da će nas kroz ovo putovanje voditi fantastični instrumentalisti – članovi benda Lane Janjanin: trubač **Tomaž Gajšt**, basist **Jošt Lampret** i bubnjar **Žiga Smrdel**, uz gosta **Marija Bočića** na saksofonu.

Foto: KDVL

Već nakon prvoga *songa* bio je jednako jasan i koncept večeri: svaka pjesma bila je uvedena pričom – bilo onom osobnom, proživljenom, kroz vlastite životne epizode ili one njoj bliskih ljudi, što je koncert pretvorilo u glazbeno putovanje kroz njezin život – od ljubavnih brodolomâ, introspektivnosti i sazrijevanja, do majčinstva i propitivanja svijeta oko nas. Ovakav *storytelling* pristup za koji se Janjanin odlučila bila je dobra strategija za učiniti večer još intimnijom, s pomalo klupskim karakterom, omogućivši publici da sebi sama svakoj pjesmi još nadoda dodatnog značenja i konteksta.

Svaka pjesma bila je uvedena pričom – bilo onom osobnom, proživljenom, kroz vlastite životne epizode ili one njoj bliskih ljudi, što je koncert pretvorilo u glazbeno putovanje kroz život

A žanrovska raznolikost, ranije istaknuta i kao jedna od glavnih značajki albuma, na koncertu je došla do punog svog izražaja. Umjesto cjeline koja teži stilskoj ujednačenosti, večer je tvorio svojevrsan zvučni mozaik, publici omogućivši da se prepusti putovanju bez očekivanja, samo prateći promjene raspoloženja i tempâ.

Foto: KDVL

U pjesmi *Želim biti tu*, instrumentalni je dio prerastao u pravo malo glazbeno slavlje; truba i saksofon izmjenjivali su se u razigranim solazama, dok je ritam-sekcija sigurno držala podlogu i diskretno poticala dijalog dvojice puhača. I bila je to dobra prenosnica prema akustički razloženijem, *vintage* prizvuku kojim nas se obojalo u pjesmi *Sada znam*, gdje se na pozornici izvođačima pridružio gudački kvartet Vortex Strings.

Instrumentalni je dio prerastao u pravo malo glazbeno slavlje

„Zvuk gudačkog kvarteta predstavlja moju sponu sa svijetom klasične glazbe, a Vortex Strings i njihova glazbena svestranost sjajno dodatno obogaćuju naš jazzerski svijet“, istaknula je Lana Janjanin. I doista, ovaj spoj klasičnog i suvremenog dobro je – nenametljivo ali uvjerljivo – zaživio na pozornici.

Foto: KDVL

S druge strane, jednome aspektu vokalne izvedbe moglo bi se ponešto prigovoriti. Pojedini su trenutci u izgovoru, naime, bili oblikovani prešuštavo, a prenaplašena dikcija i oblikovanje slogova davali su dojam glume koji ovoj skladbi – jednostavne i pročišćene strukture – zapravo nije potreban.

Moguće da je riječ o svjesnom interpretativnom izboru, ali rezultat je ostavio dojam suviše dramatizacije. Sama pjesma, po svojoj atmosferi, lakoći i nježnoj intimizaciji glasa zazivala je uzore poput Blossom Dearie – dražesno i lepršavo, no s dozom starinskog glamura, možda tek mrvicu prepoliranog.

Foto: KDVL

U pjesmi *Sama*, koju, kako je glazbenica prisutnima otkrila, prati priča jednog intimnog rasula, dobili smo profinjenu narativnu razradu i spori, ali sadržajni glazbeni tijek. Vokal, koji je ovdje neodoljivo podsjetio na Gabi Novak – katkad nesigurne visine, mjestimice drhtav, ali uvijek topao i elegantan te s onim karakterističnim izdahom na kraju fraze – nosi pjesmu s nekom opipljivom iskrenošću. Čitav dojam pjesme *Sama* bio je onaj tihe introspekcije, trenutka kad se ranjivost pretvara u umjetničku snagu.

Čitav dojam pjesme *Sama* bio je onaj tihe introspekcije, trenutka kad se ranjivost pretvara u umjetničku snagu

Poseban trenutak večeri za Lanu Janjanin donijela je izvedba pjesme *Ti si ruža*, posveta Alfiju Kabilju, ali i njezinoj majci i sinu. U vlastitom aranžmanu, oblikovala je bogat, gotovo filmski zvuk – sočan, gust, prepunjen melasom i dinamiziran tango ritamskim motivima. Truba, saksofon i bas u ovome su aranžmanu dobili mnogo prostora za solo odsječke i sva su trojica glazbenika taj prostor u potpunosti iskoristila. Svaka je nota ovdje imala svoj razlog i svakoj se frazi znao put, kamo ide.

Foto: KDVL

Tema majčinstva potom se nježno generacijski prelomila. U dražesnoj jazz klavirskoj minijaturi *Maina* – dirljivoj posveti teti Marini, čuvalici njezina sina, koja je, kako kaže glazbenica, postala dijelom obitelji – dobili smo jednostavan, ali emotivan glazbeni kroki u kojemu je osobno iskustvo pretvoreno u univerzalnu emociju.

U sredini koncerta, atmosfera se ponovno zgusnula u maestozno iznesenom *hommageu* Miljenku Prohaski, važnom uzoru i prijatelju Lane Janjanin. Najveća Prohaskina uspješnica, pjesma *Intima*, izvedena u verziji za glas i kontrabas (kako je snimljena na albumu), a ovdje još i obojana gustim instrumentalnim slojevima, pokazala je najvišu razinu interpretativne posvećenosti ove večeri. Vokalna kontrola Lane Janjanin bila je besprijekorna, *storytelling* lucidan i prštav, a komunikacija s basistom Joštom Lampretom precizna i izuzetno suptilna. Publika je *Intimu* također osjetila vibratno, nagradivši izvedbu ogromnim pljeskom.

Vokalna kontrola Lane Janjanin bila je besprijekorna, *storytelling* lucidan i prštav, a komunikacija s basistom Joštom Lampretom precizna i izuzetno suptilna

Foto: KDVL

Osim Prohaski, Lana Janjanin glazbenu je posvetu ove večeri uputila i Matiji Dediću, s kojim je mnogo surađivala, a kojemu je posvećen i cjelokupan aktualni ciklus *Lisinski srijedom*. U pjesmi *Izmijenila si se, Ana*, s paučinstvom aranžmanskom teksturom, glazbom Arsena Dedića i tekstem Nikice Kalogjere, Lana Janjanin kreirala je prostor potpune intimnosti, nježnosti i nekakve starinske sjete. Srodnim sentimentima – blagdanske nostalgije i topline djetinjstva – provela nas je pjesma *Budi svjetlost*, a njezina poruka nade bio je smislen preludij posljednjoj točki večeri.

Lana Janjanin glazbenu je posvetu ove večeri uputila i Matiji Dediću, s kojim je mnogo surađivala, a kojemu je posvećen i cjelokupan aktualni ciklus *Lisinski srijedom*

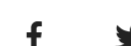
Naslovna pjesma albuma – *Za nas* – progovorila je o svijetu u kakvome Lana Janjanin želi da njezin sin odrasta: svijetu s više empatije, tolerancije, razumijevanja i inkluzije, a to je svijet oslobođen buke, podjela i straha, kako je sama istaknula. Uz vokalnu podršku Vortex Stringsica, s (ovoga puta prikladno) glasnim zvukom slojevitog ali neopterećenog aranžmana, stvorila se atmosfera vedrine i topline, pojačana gotovo kabiljevskim optimizmom. Bonus dodatak izvedbi bili su Jošt Lampret na bas gitari i Žiga Smrdel na bubnjevima, čiju je radost i *jammanje* s gomilom nepretencioznog užitka bilo podjednako zadovoljstvo i slušati i gledati.

Foto: KDVL

Članak je napisan uz finansijsku potporu Agencije za elektroničke medije na temelju Programa ugovaranja novinarskih radova u elektroničkim publikacijama.

SHARE

Moglo bi Vas zanimati

19 SVI ČITAJ

Josipa Lisac, Brkovi i Remote Festival na svjetskoj razini produkcije u domove donijeli jedinstven virtualni doživljaj

30 LIS IZVJEŠTAJ

Naš tjedan na rekordnom Amsterdam Dance Eventu

glazba.hr

Vijesti

VIJESTI
OGLASNA PLOČA
DAJ 5
CESARICA

Događanja

Slušaj & Gledaj

REPLAY
PODCAST
VIDEO PRIČE
RECORDING + SCORE
TJEDNI GRAMOFON

Čitaj

INTERVJU
IZVJEŠTAJ
RECENZIJ
PRIČE
KOLUMN
DIGITAL & BIZ
RETROSPEKTIVA

Kontakt

IMPRESSUM
PRAVILA PRIVATNOSTI
POSTANI SURADNIK

CANTUS D.O.O.
BARUNA TRENKA 5
10000 ZAGREB
HRVATSKA
GLAZBA@GLAZBA.HR

CRAFTED BY EUROART93

NA VRH

PREGLEDAJTE SVE DOGAĐAJE